

taavi Leimaa (lavastus) ning Hendrik Vestmann (dirigent). On viis osatäitjat ja viis instrumentalisti. Anneli Remme "Zondi"

esitajate ja kvadrofoonilise linna (algmaterjalina kasutati ka kahe stereomikrofoniga lindistatud linnaheliseid), ettevalmis-

seotud millegi ereda või kirkaga, jäise, võibolla isegi valusaga. "Halo" on laul

LIINA FJUK

Raimo Kangro kolm nädalat enne ooperi "Süda" esietendust

"Sirp", 12. XI '99

Vist kõik sinu sõnaga seotud teosed on loodud tandemis Leelo Tunglaga. Kas põlvkonnajagu nooremad libretistid, olgugi samast perest, tõid kaasa muudatusi ka sinu muusika- ja teatrinägemises?

Kindlasti, aga ma ei oska kohe näidata, et just need asjad on muutunud. Oletan, et julgem pöördumine praeguse populistlikuma kunsti poole, mida noorem põlvkond julgelt isegi deklareerib, võis avardada ka minu lähenemist.

Ütlesid konkursi ajal, et ei teadnud, et valisid oma tütarde ideekavandi. Kas teadasaamine muutis kuidagi suhet?

Ma olin lihtsalt üllatunud, muud ei midagi – töötegemine läks ikka nii nagu ta läheb. Meil oli kõvasti vaidlusi, sest ideekavand on üks

asi, reaalne muusika areng ja sündmuste liikumine aga hoopis teine. Leeloga ei ole me kunagi nii palju vaieldud, oleme kiiremini kokkuleppele jõudnud. Nendega oli keerulisem, aga ka põnevam. Nende pakutud sfäär oli natuke teine, nii et pidin ka ise arenema või kohanduma. Ei saa diktaator olla – ooper on ikka kollektiivne looming, kuigi helilooja on see, kes peab terviku eest hoolt kandma. Aga iga detail on oluline.

Ja kui teos jõuab lavale, siis tegelikult kõik need sajad inimesed ju loovad seda igal etendusel. Muidugi, telgjooned on kindlalt paigas, aga nende ümber võib igasuguseid loomingulisi hetki ja detaile sündida.

Tundub, et see on tiheda ja komplitseeritud

süžeeaga lugu. Kas muusikale ruumi väheks ei jäänud?

Oi ei! Mulle on alati meeldinud kiiresti edeneva dramaturgiaga muusika. Ja süžee-line liikumine, tegelaste psühholoogiline areng, kiirus, millega ideed vahelduvad – see mäng mulle meeldis. Ja minu arust sain muusikas ilusti täpselt samale tempole järgi.

Kuidas teater teie pakutud mänguga haakub?

Mulle tundub, et teatri pool tuleb väga huvitavalt kaasa. Airi Erase kujundusideed ja kostüümid on väga head ja just sellesse laadi sobivad. Ja Neeme Kuninga lavastuskeem vastab ka täiesti asja olemusele.

Sind on iseloomustatud kui läbinisti instrumentaalse helikeelega loojat. Kas

paned lauljad ka raskesse olukorda?

Tundub, et mitte. Siisamaani on mõnel lauljal minimaalsed ettepanekud olnud midagi testsituuri koha pealt muuta, et üht või teist fraasi oleks mugavam teha. Natuke on ikka kohendatud vastavalt lauljale. Saan ka sellest aru, et lauljate elu laval ei tohi olla raske – materjal peab olema hästi teostatav. Mina ei ole seda küll ette näinud, aga Neeme Kuningas on nad pannud küll igati, ka kole otsas lennates laulma. See on täitsa põnev, kuigi lauljatele raske. Aga paistab, et lauljatel ei ole ka midagi selle vastu, et nad peavad seda tegema natuke eriskummalistes asendites.

T. M.